

hendes Stemme ikke kunde taale at bruges i det umulige, store Rum, som det kgl. Teaters Scene er. Fru Oda Nielsen søgte og fik i sin Tid sin Afsked fra det kgl. Teater rimeligvis af den Grund, at hendes Mand, nuværende Professor Martinius Nielsen, var bleven Direktør for Dagmar-teatret, og fordi hun derfor vilde spille paa dette Teater. At Fru Nielsen fik sin fulde Pension fra det kgl. Teater, har altid været mig en Gaade, men jeg havde jo ikke noget Lod at kunne lægge i den Vægtskaal.

Det er ikke, som den ærede Ordfører siger, udelukkende for det moderne Skuespils Skyld, jeg ønsker Talescenen. Jeg har udtrykkelig fremhævet, at jeg ønsker den først og fremmest, fordi det kgl. Teater under sin nuværende Form ikke kan bringe til Opførelse et passende Repertoire af moderne og klassisk Skuespilkunst og ikke mindst af klassisk Skuespilkunst.

Jensen-Sønderup: Jeg var saa lidt forberedt paa en lang Diskussion i Aften, at jeg ikke engang har Betænkningen med, endsiges har undersøgt, hvad det ærede Medlem, som nu er Ordfører, har sagt ved første Behandling eller tidligere, men jeg tror ikke, jeg gør den ærede Ordfører Uret, naar jeg siger, at han ved flere Lejligheder endogsaa har understreget, at det var Operaen, der slugte den store Part af Statstilskuddet, at det var Operaen, der var saa kostbar baade at iscenesætte og drive, at deraf fulgte, at der maatte gives et saa stort Statstilskud. Det er det, jeg tror, man vil have lidt ondt ved at forstaa ogsaa nede i Assenskredsen, at det er for Operaens Skyld, vi skulle yde det store Tilskud.

Ordføreren (Berntsen): Det er ganske klart, at det er Operaen, der sluger de store Udgifter, selv om det til Tider ogsaa kan være den, der bringer betydelige Indtægter, men det er jo lige saa klart — og det er mit Svar til det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), hvis han har Tid til at høre mig —, at naar det ærede Medlem fra Mariager spørger: Hvorledes kan det gaa til at Privatteatrene her i København kunne betale sig uden Statsbidrag, medens det kgl. Teater ikke kan svare sig uden et betydeligt Bidrag, saa er Grunden dertil bl. a. den, at de private Teatre kunne uden store forøgede aftenlige Udgifter med det samme Personale Aften efter Aften i flere Uger opføre det samme

Skuespil; saa længe der er et Publikum, som søger Teatret, ville de kunne blive ved at opføre et og samme Skuespil. Saaledes kan det kgl. Teater ikke optræde; det kgl. Teater kan ikke i den Grad rette sig efter Publikums Smag, al den Stund det kgl. Teater har en Forpligtelse til — det er en af Grundene hvorfor det kgl. Teater faar Statsunderstøttelse — at opføre klassiske Skuespil, at opføre f. Eks. Skuespil af Holberg, selv om det i Øjeblikket ikke tiltaler Publikum i den Grad, at Publikum fylder Teatret Aften efter Aften, hvad der jo ofte ikke er Tilfældet. Teatret har, fordi det er en Nationalscene, fordi det er „den danske Skueplads“, en Forpligtelse til, uden Hensyn til om det kan betale sig eller ikke, at opføre en hel Række Skuespil, som det vilde være uforsvarligt, dersom Statsscenen ikke kunde opføre dem. Det er en af Grundene til, at Teatret selvfølgelig ikke kan betale sig uden Statsbidrag, men det er ogsaa derfor, at Staten støtter det kgl. Teater. Det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at det er mig, som har rejst Spørgsmaalet om at trænge Operaen tilbage. Det er jo Teaterdirektør Christiansen, der i en lang Skrivelse her til Rigsdagen, en Skrivelse, der ledsagede det oprindelig foreliggende Forslag, selv har beklaget sig over, at Operaen i den Grad havde faaet Magt over Skuespillet, at dette var trængt tilbage. Men det er jo ikke vor Skyld, det er ikke de Forpligtelses Skyld, som ere lagte paa Teatret, det er Teaterledelsens egen Skyld.

Johan Knudsen: Den ærede Ordfører gentog nu, hvad den højtærede Kultusminister før havde sagt, og hvilket jeg havde tilbagevist, nemlig at en af de væsentlige Grunde, hvorfor Privatteatrene betale sig saa godt, var dette, at de kunde opføre en Succes Aften efter Aften. Det Privatteater, som for Øjeblikket betaler sig bedst, nemlig Dagmar-teatret, opfører ikke en Succes Aften efter Aften, thi det har et vekslende Repertoire.

Zahle: Det er ikke paa nogen Maade min Mening at fortsætte denne Debat, som paa dette sene Tidspunkt helst burde sluttes. Jeg tager Ordet for at henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa et Forhold, som er blevet mig bekendt i Aften, nemlig at de forskellige Blades Korrespondenter ikke blive ens stillede af det kongelige Teaters Direktion. Thi Korrespondenterne til de socialdemokratiske og